

مسافرتی بگشوار چین

در هفتصد سال
بیش ازین

این اوقات صحبت از چین نقل مجالس است و با مناسباتی که کشور ما ایران از قدیم الایام با این مملکت پهناور بسیار قدیمی داشته است آشناei بیشتری با آن خاک و با مردم آن مرزو بوم برای ما خالی از فایده تخواهد بود. در تواریخ میخوانیم که در آغاز ظهور اسلام و در طی جنگهاei که قوای محلی ایران با سپاهیان عرب میکردند شاهنشاه ایران یزدگرد سوم ساسانی از شهری بشهری واژ ولایتی میکریخت و از مداری به ری و از آنجا با سفهان واژ آنجا بکرمان و بلخ گریخت و از فغور^۱ چین و خاقان ترک مددخواست و پس از آنکه در سال ۲۱ هجری در مرودست آسیا بانی کشته شد پسر او فیروز خود را شاهنشاه ایران خواند و چندی با مهاجمین عرب در جنگ وستیز بود تا سرانجام بخاک چین گریخت واژ آن پس نیز تا حدود سال ۱۱۴ هجرت از اعقاب یزدگرد سوم بنام پادشاهان ایران در تواریخ چین یاد شده است که در نزد فغور های چین بعنوان پناهنه بسرمیرده‌اند.

دانستان اسکندر رومی و کنیزک چینی در «خمسة نظامی» و بزم آراستن آنها چنان دل انگیز است که میتوان آنرا از لحاظ وصف بزم و عیش و عشرت از جمله شاهکارهای ادبی دنیا بشمار آورد: شبی روشن از روز رخشنده‌تر مهی ز آفتابی درخشندۀ تر ستاره بر آن لوح زیبا رسیم نوشته بسی حرف از امید و بیم چنان به که امشب تماشا کنیم چو فردا رسد کار فردا کنیم اما مقصد ما درینجا معنی دیگری است و خوانندگان گرامی مجله «وحید» اگر بخواهند بدانند که در آن شب چه گذشت و کنیزک گستاخ چینی با تبعیغ زبان چگونه بجنگ اسکندر رفت واز جمله گفت:

من آنرا گرفتم که عالم گرفت
نترسم بگردن در اندازمش
مراهم کمندی بود شاه گیر

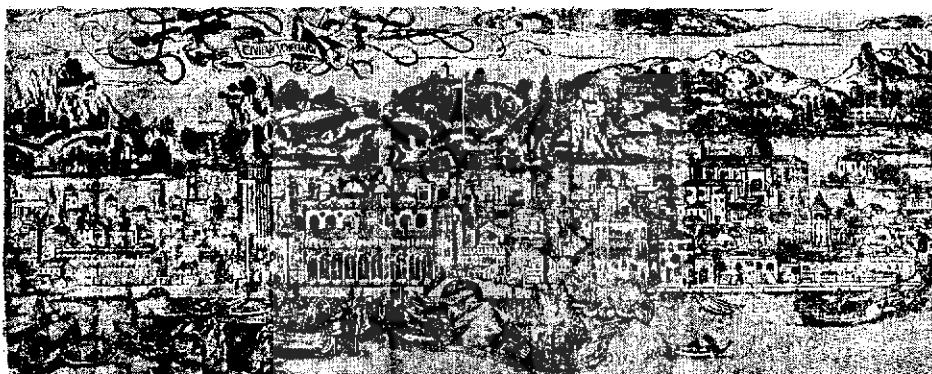
شاد زانکه عالم گرفت . ای شگفت
کمندی من از زلف بر سازمش
گر او را کمندی بود ماه گیر

۱ - فتح و بفتح بمعنی خدا و پور بمعنی پسر است واژ آنجائی که امپراتورهای چین خود را پسران خدا میخوانند ایرانیان نیز آنها را «بغبور» و «فغور» میخوانندند.

برلن شهریور ۱۳۴۳
شهرنار اعلامی
(دختر اصفهانی)

با یادبود «اسکندر نامه» در «خمسه نظامی» مراجمه فرمایند. منظور ما در اینجا داستان اولین مسافرین فرنگی است بخاک چین و لهذا مقدمه را کوتاه آورده بنقل داستان میپردازیم.

داستان در نیمة اول قرن هفتم هجری یعنی در حدود هفتاد سال پیش ازین شروع میشود. در آن زمان شهر امروزی که با اسم «ونیز» در شمال شرقی خاک ایتالیا در کنار دریا عروس جهان نامیده میشود و سرمنزل معروف عیش و عشرت جهانیان است و هرسال گذشت از عروس و دامادهای بسیاری که برای چشیدن عسل «ماه عسل» بدانجا میآیند عیشگاه عشقان دنیای قدیم و جدید است از مراکز بسیار مهم سیاست و تجارت اروپا بشمار میرفت و دارای ثروت و شکوه و قدرت و عظمتی گردیده بود که هنوز هم آثار آن باقی و بر جا و مایه حیرت و عبرت مسافرین و سیاحان بسیاری است که از اطراف دنیا هر روز گروه گروه بدانجا وارد میشوند.

تصویر شهر ونیز در قرن پانزدهم میلادی (بموجب نقاشی که در سال ۱۶۸۶ میلادی ترسیم شده است)

گشودچین

هر چند در آن تاریخ نام کشور چین که در آن طرف دنیا در حدود دوهزار فرسنگ و بلکه بیشتر از ونیز و اروپا بدورافتاده بود کثیر بگوشها رسیده بود و کسانی هم که نام آنرا شنیده بودند آنرا سرزمینی افسانه‌ای و کشور شگفتیها و عجایب میدانستند ولی با آغاز جنگهای صلیبی و آمدن یک تن ایلچی از جانب «پیر کوهستان» یعنی حسن صباح و خلفای قاطعی بدر بار پادشاه فرانسه لوئی مقدس و اخباری که درباره چنگیز خان و مقولهای جسته گریخته بگوشها می‌رسید مردم فرنگستان را سخت کنچکاو ساخته بود و داستانها می‌ساختند و قصه‌ها نقل میکردند و خلاصه کم کم فهمیده بودند که دنیا منحصر بخاک محدود خودشان نیست و ان ارض الله واسعة در آن اقطار دورافتاده هم ملتها و کشورها و تمدنها و ثروتهای بزرگی موجود است. آنوقت بود که حس معرفت و کنچکاوی و ضمناً حرمن و طمع و ثروت پرستی آنها

تحریک گردید و برآم افتادند . از جمله کسانی که در آن تاریخ بجانب خاک چین رهسپار گردیدند و شرح مکتوب مسافرت آنها بصورت کتابی باقی مانده است (خود فرنگیها چه بسا آنها را اولین مسافر و سیاح اروپائی میدانند که بخاک چین و شرق اقصی رفته‌اند) دو برادر بودند از بازدگانان شهر و نیز پسر جوان یکی از آنها . اسم یکی ازین دو برادر نیکولا بود و دیگری ماتی گونام داشت و بنام خانوادگی پولومروف بودند و پسر نیکولا که در آن تاریخ هفده ساله بود مارکونام داشت .

این دو برادر قبل از آنکه بفکر مسافرت به چین بیفتدند در سال ۱۲۵۴ میلادی مسافرتی به کریمه (قریم) در جنوب خاک کشوری روسیه و در شمال دریای سیاه کرده بودند . برادرشان آندر آنام در آنجا تجارتخانه داشت و ساکن آنجا گردیده بود و دو برادر تازه وارد دوسالی در آن صفحات پگرش و سیاحت و معامله و داد و ستد پرداختند و چون دیدند که بازار معامله گرم است و سود کلان با آسانی بسته می‌اید از راه ایران بخاک چین و بدربار قوبلای خان نواحه چنگیز که از سنه ۱۲۶۰ تا ۱۲۹۴ میلادی خاقان چین بود رفتندو در مناجت بوطنشان بقدری نقدینه و اشیاء قیمتی با خود آوردند که چشمها را خیره و خاطرها را برانگیخت بطوری که از آن پس هر کسی خواب چین و دربار قوبلای را میدید . قوبلای برس گذر نامه و پاسپرت پانها لوحه‌های از طلاقاً ده بود که بر آنها اسم و رسم آنها را نوشته بودند و بمامورین و سرحدداران امر شده بود که پانها نهایت همراهی و مساعدت را میندول داشته با احترام تمام آنها را منزل بمنزل پس خود برسانند .

این دو برادر که خبر و سود چنین مسافرتی را چشیده بودند و در کامشان مزه کرده بود چند سال پس از آن بازدروصد برا آمدند که از نو خود را به چین برسانند .

این مرتبه پسر هفده ساله نیکولاهم همراه پدر و عمو برآم افتاد . باید دانست که شهر و نیز که وطن و مسکن این سه تن سیاح بود از سال ۵۶۸ میلادی دارای حکومت جمهوری شده بود و رئیس جمهور که بنام « دوچه ۹ » خوانده میشد انتخابی بود و مادام عمر بدین سمت باقی می‌ماند و در تحت نظر مجلسی بنام « مجلس ده نفری » حکومت می‌کرد .

این سه تن سیاح بیباک و حاده‌جو بنام خانوادگی پولو در سال ۱۲۷۱ میلادی از ونیز بقصد پایتخت چین برآم افتادند .

در آن اوقات سلطنت چین چنانکه گذشت با قوبلای خاقان بود که بزبان چینی او را چیت سو^۳ میخوانند . وی در سال ۱۲۶۰ میلادی بجای برادرش منگو پایتخت سلطنت نشسته و در همان سالی که سیاحان سه گانه ما از ونیز حرکت کردند یعنی ۱۲۷۱ میلادی مؤسس سلسله سلاطین یوآن (بمعنی « آغاز ») گردیده و هفت سال پیش از آن هم شهر پکن را در چین پایتخت خود ساخته بود .

۱ - لابد در خاطر دارید که موسولینی هم خود را به مین نام میخواند .

چین قوبلای خان

شاید بی مناسبت نباشد خلاصه‌ای از آنچه را در کتاب «صندوقچه اسرار» درخصوص دربار قوبلای خان آمده است درینجا نقل نمائیم (بنقل از کتاب «امپراطوری مغول و تیمورلشک» بتلم میشاپیل پراودن . چاپ پاریس ۱۹۳۷ صفحات ۹۷-۱۰۵) :

« قوبلای قاآن خاقان چین شده است و در عین حال «تیس تسه» خوانده میشود یعنی پسر خدا . چون وارت و جانشین چنگیز خان است مالک الرقاب دنیاست و از آنچه ای که مؤسس سلسله یوانیان چین است امپراطور چین خوانده میشود . او امر قوبلای بنویان خاقان درجهار خمس قطمه آسیا جاری و مطاع است . در چنگی که بدقت تسبیح کشور عظیم چین نمود در میان لشگران بوهش دسته هایی دیده میشد که از سواحل رودخانه ولگا و رودخانه دنی پیر آمده بودند . دسته قراولان سلطنتی از آلانیان سفیدپوست و مسیحی مذهب تشکیل یافته است و از جبال قفقاز آمده اند . دورترین ایالت قلمرو سلطنت او مملکتی است که هلاکو در مغرب آسیا فتح کرده بوده است و سرحدات آن از جیحون و سیحون تابه شامات امتداد دارد و با کشور روم هم مرزاست و حکمران آن بنویان «ایلخان» از جانب قوبلای منصب میگردند . بر مسکو کاتی که در شهر تبریز به سکه هیر سدنام قوبلای نقش است . وقتی هلاکو برادر قوبلای در گذشت و نوبت سلطنت به پسرش آباقا رسید نظر باحترام قوبلای از جلوس بر تخت سلطنت امتناع نمود و گفت تا امرواجازه خاقان نرسد اقدام نخواهم کرد و در تواریخ مسطور است که به بزرگان و اعیان مغول و درباریان خود گفت «قوبلایی صاحب اختیار و خداوند ماست و محال است که تا امرواجازه اونرس قدم بتحت سلطنت بگذارم» آباقا پس از رسیدن بتحت و تاج باز هم هر وقت برای فیصله امور مملکتی میخواست دست بکاری و اقدامی بزند و یا امری صادر سازد عادت داشت که بر کرسی کوتاهی که در پهلوی تخت سلطنت قرار داشت جلوس نماید و همه میدانستند که تا فرمان قوبلای نرسد او بتحت نخواهد نشست و امری صادر نخواهد نمود ... سلسله یوانیان که قوبلای مؤسس و سر سلسله آنست بیستمین سلسله پادشاهان چین بشمار میاید و چینی ها بمنظور ستایش و نیایش نیاکان و پدران قوبلای معبد باعظام و شکوهی بر پا ساخته اند . قوبلای از قبول عنوان «فاتح چین» ابا دارد و رفتار فته عادات و رسوم مغولی را کنار گذاشته مغلوب تمدن باستانی چین شده است ولی برای اینکه خود و اولادش مغولستان را فراموش نکنند در گوشه ای از باغ باشکوه سلطنتی که با حوضها و استخر های زیاد و ماهیه ای غریب و عجیب و پله ای بی نظیر و چشم ها و فواره ها و درختان گوناگونی

که از اطراف و اکناف دنیا آورده‌اند و در آنجا بخاک نشانده‌اند و آن فیلهای کهنه‌ی که در اطراف باستان در رفت و آمدند، از مغولستان خاک آورده و در گوشای از آن با غیکران نمونه‌ای از صحرای خشک و بی آب و علف مغولستان را تعبیه نموده است قوبلای حامی و مروج علوم و صنایع و انواع هنرهاست و از اطراف دنیا عده زیادی از نقاشان و شاعران و معماران و مهندسین معروف و نامدار را در پایتخت خود گرد آورده است. یکی از کارهایش اتمام کاتالی است که متجاوز از صد کیلومتر طول آن است و دشت یانکتسیان را با پایتخت متصل

تصویری قدیمی که هارکوبولو را نشان میدهد که با پدر و عمومی خود برای مسافرت دور و دراز به چین دارند از شهر و نزد خارج می‌شوند

می‌سازد. با مرآ و رصد خانه معتبری ساخته و تقویم تازه‌ای تنظیم ساخته‌اند. هندسه و جبر و مقابله و مثلثات و جفرافیا و تاریخ در زمان او ترقی شایانی نموده است. کتابهای لفظی که با مرآ و تدوین یافته‌هندوز امروز هم پس از قرن‌ها طرف توجه علماء و نویسنده‌گان چین است. با مرآ او و با تشویق او درباره کشاورزی و با غبانی و گله‌داری و تربیت کرم ابریشم کتابهای جامع و نفیسی تألیف یافت. در عهد او داستانسرایی و رمان نویسی و تیاتر در چین از نو پیشرفت شایانی نمود. چون مقولها خطی که اختصاص بخودشان داشته باشد نداشتند قوبلای خوشدل نبود و آرزو می‌کرد که بعای خط «اویفور» که در میان مقولها متداول شده بود خط‌دیگری برای آنها اختراع نماید و بهمین منظور یکنفر از لاماها (علمای روحانی) را مأمور ساخت که برای مقولها خطی اختراع نماید که باز بان مغولی مناسب باشد ...

«قوبلای در پارک بیلاقی خود دارای آلاچیقی است که سقف آنرا با چوب خیز ران مطلا ساخته اند و در هر جانب آن ستونهایی دیده می شود به صورت اژدها با رنگهای گوناگون و چنین آلاچیقی را بایکمد طناب ابریشمی بزمین وصل ساخته اند».

«قوبلای مشروب مغولها را که موسم است یه کومیس و مشروب آبا و اجدادی اوست به شراب و نوشابه های گوارای چینی ترجیح میدهد ولی کومیسی که او مینوشد از پستان ده هزار مادیان سفیدپوست و بی لکه زبده ای است که در سر طویله شاهی بسته اند و شیر آنها را تنها کسانی که از تبار چنگیز خان هستند حق دارند بنوشنند. ساقیانی که چنین مشروبی را بخافان میدهند پارچه ای جلو دهان خود بسته اند که مبادا نفس آنها بمشروبی که قوبلای می آشامد برسد.

«هریک از چهار تن بانوان حرم قوبلای دارای دستگاه و اردوی مخصوصی هستند و این اردو در حقیقت قصر مجللی است با چهارصد تن کنیز و خدمتگزار از زنان با حسن و جمال و بافضل و هنر و در هریک ازین کاخهای چهارگانه دهالی دوازده هزار تن زندگانی میکنند. قوبلای گذشته ازین چهار زن معشوقه ای هم دارد که پر تیپ مخصوصی انتخاب شده اند و کیفیت اختیار و انتخاب ازین قرار است که هر دو سال یکبار مأمورهای شاهی در ایالتهایی که دختران آن بحسن و جمال مشهورند گردش میکنند و زیباترین دختران را برای قوبلای میآورند. سپس ازین چهارصد الی پانصد دختر سی الى چهل تن از آنها را برگزیده که از هر حیث ممتاز باشند و آنها را برای تعلیم و تربیت و آموختن مراسم لازمه حضور بزن های با تجربه بهداشمندی سپارند. از جمله وظایف این پرستاران یکی هم اینست که متوجه باشند که مبادا این دخترها در موقع خوابیدن عادت به خوش کشیدن داشته باشند و یا آنکه آرام نخوابند و یا دهانشان خوش بونیا شد و یا آنکه بدشان عرق کند.... قاصدهای مخصوص سوار بر اسبهای رهوار از اطراف مملکت روز بروز میوه هایی را که روز پیش چیده شده بود بدر بار میرسانیدند. خلاصه آنکه در بار شاهنشاهی قوبلای چنان باشکوه است و بقدرتی تجملات مغولی در آنجا با ظرایف هنر پیشگان چینی گرد آمده است که در بار هیچیک از شهر یاران و پادشاهان جهان پیای آن نمیرسد... قوبلای بهر ده عقای قطعه ای خاک و گاو و بذر داده است و بخانواده های بی بضاعت مجاناً لباس و غذا یعنی بر نجود و ذرت و خانه و منزل میدهد و پیران و یتیمان و بیماران و مردم عجزه را پرستار است. در سر تاسر کشور هر یختانها تأسیس شده است و هر روز از مطبعهای سلطنتی گرسنگان را خوراک میدهند و تنها در شهر پکن هر روز سی هزار شکم را سیر میکنند. در سالهای فراوانی که رعایا نمیتوانند تمام محصول خود را بفروش بر سانت دلت مازاد محصول را میخرد و اینبار میکند تا در موقع کمایی و قحطی و

گرانی میان مردم توزیع نمایند... کشتیها و زورق‌های خیز رانی چن در دریاها در رفت و آمد هستند و چه بسا برای معامله و مبادلات جنسی تاجزیره سیلان و سواحل عربستان و کرانه‌های ایران و حبشهستان میروند... چن بزرگترین بازار تجارتی دنیاست و در خاک روسیه و ایران و ترکستان و مغولستان در هرجایی که در تحت قلمرو سلطنت منوں و فرمان خاقان است جاده‌های پستی ممتازی ساخته شده که دارای پلها و تونلهای زیاد است و در هر چهل‌الی پنجاه کیلومتر مسافت چاپارخانه‌ای ساخته شده است با تمام اسباب و اثاثیه لازم تا مسافرین بتوانند در کمال آسایش در آنجا منزل نمایند و حتی برای مسافرین متمول و اعیان و اشراف هم اسباب پذیرایی از هرجهت فراهم است. هر چارپارخانه در حدود ۴۰۰ اسب قوی و راهوار در اختیار دارد و تعداد این نوع چاپارخانه‌ها در قلمرو سلطنت قوبایی بالغ بر ده‌هزار میباشد با سیصد هزار رأس اسب و از آن گذشته با اسم «چاپاربرقی» برای چاپارهای سلطنتی در هر پنج کیلومتر مسافت چاپارخانه‌های مخصوصی ساخته شده است...

دو مین مسافت به چین

آشکار است کسی که در چین کشوری سیاحت و مسافت نموده باشد واز امنیت و آسایش و نرود آن پر خورد از داشته باشد مایل است بار دیگر بدانجا برگرد و بهمین ملاحظه بود که مسافرهای سه‌گانه ما در رسال ۱۲۷۱ میلادی یعنی در حدود هفتصد سال پیش از ونیز که عروس مغرب زمین بشمار میرفت بجانب پکن که در آن زمان بدون تردید عروس آسیا و شرق اقصی بود برآ افتادند.

طريق مسافت

مسافرهای ما از راه عکا (فلسطین) که در آن تاریخ حکم قلعه مستحکم مسیحیان را در خاک مسلمانان داشت پس از طی خاک شامات و آسیای صغیر با منستان رسیدند و سپس از آنجا به بغداد آمدند که پایتخت خلافت بود و از بغداد با ایران رفتند و از راه هر مز ۳ و خلیج فارس و جلگه پامیر و جاده تبت که آنرا هاطق دنیا خوانده‌اند و صحرای لوت (که شب از زورخشکی و سرمای شبانه زمین می‌شکافد و چون رعد صداهای وحشتناکی بگوش

- ۱- در سیاحت‌نامه‌ای که بعدها مارکوبولو نوشته است بغداد را «شهر خلیفه تمام سارازانها - یعنی مسلمین دنیا خوانده و تذکرداده است که «خلیفه در صندوق جواهرات خود از گرسنگی جان سپرد.»
- ۲- باید دانست که مقصد از هر مز جزیره هر مز کنونی نیست بلکه بند ری بود در نزدیکی بندر عباس امر ورزی که بعدها بندر عباس در واقع جای آنرا گرفته است.

میرسیده است) سرانجام پس از صدها حوادث شنیدنی عجیب و غریب بخاک خان بزرگ و خاقان اعظم یعنی قوبلای وارد شدند.

چنین مسافرتی چهار سال طول کشیده بود. قوبلای زمستان را در یکن در کاخ زمستانی خود میگذرانید و در آنجا بود که مسافرهای تازه وارد بحضور او رسیدند و مورد تقدرات شاهانه قرار گرفتند و همین عواطف موجب شد که شانزده سال تمام در چین ماندند. مارکوی جوان مورد مراعتم مخصوص قوبلای واقع گردید و کار بجایی کشید که بعدها امپراطور اورا بسم حکومت یانگ چو منصوب نمود و چندین بار نیز از طرف قوبلای بما موریت رسمی باطراف فرستاده شد. در همان اوقات قوبلای در صدقق جزا یورژان برآمد و مارکوی جوان را با قوای بحری خود به مرأه برد و مارکو در تنهای شکستی که قوبلای در تمام عمر خود خورد شاهد و ناظر آن واقعه گردید ولی باید دانست که این شکست راهنم قوبلای از دشمن نخورد بلکه طوفان مخوف قوای اورا درهم شکست و اورا مغلوب ساخت.

چند سال بعد در سنه ۱۲۹۱ میلادی که قوبلای یکی از دخترهای خود را بزندی به ارغون یکی از شاهزادگان مغول ساکن ایران داد جوان و نیزی را که در آن تاریخ مردی ۳۷ ساله بود مأمور نمود که در معیت عروس حرکت نماید و دختر خاقان را بخاک ایران بر رساند مارکو به مرأه پدر و عمومی خود راه مراجعت را در پیش گرفت و با توصیه نامه ها و گذرنامه هایی که بر لوحه هایی از طلانوشه شده بود برآمد و مسافرین سوار بر چهارده فروند کشتی از طریق سوماترا روان گردیدند. با دم خالق آنها را مجبور نمود که پنج مادر جزا یورجاوه اقامت نمایند و سرانجام روزی از نوبه هر من در ساحل خلیج فارس از کشتن پیاده شدند و در آنجا شاهزاده خانم مغول را بدست ارغون خان شاهزاده مغولی نود آماد تحويل دادند.

مسافرت مارکو بولو هنوز پیابان نرسیده بود و بالاخره پس از بیست و چهار سال غیبت از نیز و مسقط الرأس خود در سال ۱۲۹۵ میلادی بدانجا مراجعت نمود. بقدرتی ثروت و جواهر با خود آورده بود که هموطنانش اورا «مسرمیلیون» یعنی آقای صاحب ملیون خواندند امروز که سرگذشت او بچاپ رسیده و به بسیاری از زبانها بترجمه رسیده و انتشار یافته است باید تصدیق نمود که همین کتاب از آن همه زر و سیم و جواهر و اشیاء طرفه گران بینه است. پیابان کار مارکو اسفنگ گردید. در جنگی که میان نیز و شهر ژنوا از شهرهای دیگر ایطالیا که رقیب و نیز بود در همان اوان در گرفت و در آن موقع مارکو فرمانده قسمتی از قوای بحری وطنش بود اسیر گردید و بزنдан افتاد.

در همان زندان بود که وقایع و حوادث مسافت دور و دراز خود را تغیر و املاء کرده است (ظاهرآ بزبان فرانسوی) و شخصی بنام « روستی سلو » بر شنیده تحریر در آورده است.

اما سرانجام روزی هم دوره اسارت او پیابان رسید و توانست بوطن خود و نیز عزیزش برگرد و در آنجا بود که در سن ۶۹ سالگی جان بجان آفرین تسلیم نمود و بسفری رفت که بازگشت ندارد.